

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk (przewodniczący)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)

w sprawie **K. W.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu

w dniu 12 marca 2024 r.

bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanego

w przedmiocie wznowienia postępowania prawomocnie zakończonego

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 30 czerwca 2023 r., sygn. akt II AKa 55/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 15 grudnia 2022 r., sygn. akt IV K 224/21,

na podstawie art. 544 § 2 i 3 k.p.k. oraz art. 627 k.p.k. w zw. z art. 639 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. wniosek oddalić;

2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania, w tym uiszczoną opłatą od wniosku.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 24 grudnia 2024 r. (data prezentaty SN) obrońca skazanego K. W. na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. oraz 547 § 2 k.p.k. wniósł o wznowienie postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 czerwca 2023 r., sygn. akt II AKa 55/23, utrzymującego w mocy Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 15 grudnia 2022 r., sygn. akt IV K 224/21, oraz uchylenie obu wyroków i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Gdańsku do ponownego rozpoznania. Obrońca wniósł także o przeprowadzenie czynności w trybie art. 97 k.p.k. poprzez przesłuchanie X.Y. na okoliczność prawdziwości oświadczenia złożonego w kierowanym do Sądu Okręgowego w Gdańsku piśmie przez pokrzywdzoną, złożonego na biurze podawczym Sądu Okręgowego w Gdańsku dnia 17.05.2022 r., ujawnionego na karcie 905 akt sądowych; M. C. na okoliczność, prawdziwości składanych przez X.Y. oświadczeń kierowanych przez pokrzywdzoną do Sądu Okręgowego w Gdańsku oraz S. C. na okoliczność pomówienia K. W. przez X.Y. oraz M. C. w postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym w Gdańsku, Wydział IV Karny, sygn. akt IV K 224/21 oraz Sądem Apelacyjnym w Gdańsku, II Wydział Karny, sygn. akt II AKa 55/23.

W pisemnym stanowisku co do wniosku obrońcy, prokurator delegowany do Prokuratury Krajowej wniósł o jego oddalenie, wskazując, że wniosek ten nie wskazuje na takie fakty i okoliczności, które stanowiłyby podstawę do wznowienia prawomocnie zakończonego postępowania sądowego.

Stanowisko w sprawie zajął także pełnomocnik małoletniej oskarżycielki posiłkowej wnosząc o oddalenie wniosku obrońcy skazanego o wznowienie prawomocnie zakończonego postępowania. Wniosek ten zdaniem autora pisma nie wskazuje na żadne nowe dowody, które ujawniły się po zakończeniu postępowania karnego w niniejszej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania podlegał oddaleniu, albowiem jest on zupełnie chybiony. Zaznaczyć od razu trzeba, że fakt jego merytorycznego rozpoznania wynika tylko z tego, że wniósł go obrońca skazanego, a nie sama strona, albowiem wówczas wniosek nie zostałby przyjęty wobec oczywistej bezzasadności.

Zgodnie z art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem wznowia się, jeżeli po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody wskazujące na to, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze. Te nowe fakty lub dowody mogą stanowić podstawę wznowienia, tylko wówczas, gdy uprzednio nie były znane, nie tylko sądowi, ale także stronie i w wysokim stopniu uprawdopodobniają, że po wznowieniu postępowania zapadnie orzeczenie odmienne od poprzedniego - w postaci uniewinnienia skazanego albo umorzenia postępowania.

Złożony przez obrońcę wniosek oparty jest w rzeczywistości nie tyle na twierdzeniu, że po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie ujawniły się „nowe fakty lub dowody”, które, w ujęciu art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., (przepis ten obrońca przywołał w podstawie wniosku) wskazują na zaistnienie sytuacji, o jakich mowa w tym przepisie, co na wadliwej, zdaniem obrońcy, ocenie dowodów przeprowadzonych już w sprawie. Subiektywna interpretacja dowodów, do jakiej we wniosku odwołuje się skarżący, nie spełnia żadnego kryterium wynikającego z treści art. 540 § 1 pkt 2

lit. a k.p.k., skoro osoby wskazane we wniosku były już przesłuchane w postępowaniu, a ich depozycje oceniono pod kątem ich wiarygodności. Co więcej, wskazywane we wniosku obrońcy okoliczności, na które osoby te miałyby obecnie zeznawać, znane były także sądom obu instancji. Kwestia znajdującego się w aktach na k. 905, pisma pokrzywdzonej, z którego treści wynikało, iż cofa ona zarzuty wobec oskarżonego, stała się powodem ponownego jej przesłuchania przez Sąd Okręgowy w Gdańsku (k. 967 protokół rozprawy z dnia 13 czerwca 2022 r.). Wiarygodność złożonych wówczas zeznań, w których potwierdziła ona zmianę swojego stanowiska w przedmiocie sprawstwa skazanego, ocenił nie tylko sąd pierwszej instancji (str. 16-17 uzasadnienia wyroku) ale także sąd odwoławczy odnosząc do pierwszego z podniesionych w apelacji obrońcy zarzutów (pkt I.1 apelacji adw. W.B. k. 1212v.). Także już w apelacji sygnalizowano, że powodem fałszywego pomówienia skazanego przez pokrzywdzoną były działania jej brata - M. C. , który z uwagi na konflikt z K. W. chciał się go pozbyć z domu. W toku postępowania odwoławczego ponownie przesłuchano w charakterze świadka matkę pokrzywdzonej - S. C. odnośnie do okoliczności wskazywanych we wniosku skazanego (k. 1291) dotyczących nakłonienia pokrzywdzonej przez jej brata do fałszywego pomówienia K. W. o czyn, którego ten nie popełnił i spreparowania dowodu w postaci śladów genetycznych na bieliźnie pokrzywdzonej. Do tej ostatniej okoliczności odniósł się Sąd Apelacyjny w Gdańsku, który w uzasadnieniu wyroku (str. 4 uzasadnienia) wskazał, że opinia biegłych z zakresu badań DNA nie pozostawia wątpliwości, iż na zabezpieczonej odzieży pokrzywdzonej stwierdzono, że jest to nasienie męskie pochodzące od K. W. lub mężczyzny spokrewnionego z nim w linii męskiej. Próba wytłumaczenia przez skazanego tej okoliczności została oceniona przez sąd jako niewiarygodna i sprzeczna z zasadami wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Co do kwestii rzekomego spisku ze strony brata pokrzywdzonej (M. C.) sąd odwoławczy wypowiedział się na str. 6 uzasadnienia wyroku.

Trzeba raz jeszcze przypomnieć, że postępowanie w przedmiocie wznowienia nie jest postępowaniem odwoławczym, a zatem rolą sądu wznowieniowego nie jest badanie prawidłowości oceny materiału dowodowego w prawomocnie zakończonym postępowaniu sądowym i prowadzenie kontroli instancyjnej orzeczenia objętego wnioskiem.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić trzeba, że we wniosku o wznowienie nie przedstawiono żadnego nowego dowodu lub faktu spełniającego kryteria, o których mowa w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. W tej sytuacji wyrażona we wniosku sugestia ponownego przeprowadzenia czynności przesłuchania w charakterze świadków pokrzywdzonej, jej matki czy brata tym razem w trybie określonym w art. 546 k.p.k. w zw. z art. 97 k.p.k., nie mogła zostać aprobowana przez Sąd Najwyższy. Z tych powodów orzeczono jak w postanowieniu.

[J.J.]

[a.ł.]

Tomasz Artymiuk

Jacek Błaszczuk

Jarosław Matras